بسمه تعالی

« فلاتتبعوا الهوی ان تعدلوا »

ه/د/۱۴۰۲/۴۴

هیأت داوری
موضوع ماده 30
قانون اجرای سیاستهای کلی
اصل 44 قانون اساسی

دادنامه

کلاسه :
شماره دادنامه: ۲۰
تاریخ تنظیم : ۱۴۰۴/۹/۱/۲

خواهان : شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه صنعت به نشانی : تهران، خیابان ولیعصر(عج)، خیابان مطهری، خیابان لارستان، کوچه جهانسوز، پلاک ۸

خواندگان: ۱- سازمان خصوصی سازی به نشانی: تهران، شهرک قدس، فاز ۱، خیابان ایران زمین، خیابان مهستان، پلاک ۱۵ ۲- سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران به نشانی: تهران، خیابان ولیعصر(عج)، نبش خیابان جم، شماره ۲

مرجع رسیدگی: هیأت داوری موضوع مواد ۲۰ الی ۲۳ قانون برنامه سوم توسعه تنفیذی در ماده ۳۰ قانون اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی

خواسته: ۱-الزام خواندگان به پرداخت مبلغ ۶۰/۱۵۱/۷۸۵/۰۱۵ریال ناشی از بدهی سنواتی سال ۱۳۸۸ و محاسبه و الزام به پرداخت خسارت ناشی از تأخیر در پرداخت مبلغ بدهی از تاریخ ۱۳۸۸/۱۲/۲۹ تا زمان پرداخت و اجرای حکم ۲-الزام خواندگان به پرداخت مبلغ ۱۰/۵۲۷/۲۱۰/۰۲۲ریال ناشی از بدهی سنواتی سال ۱۳۸۹ و محاسبه و الزام به پرداخت خسارت ناشی از تأخیر در پرداخت مبلغ بدهی از تاریخ ۱۳۸۹/۱۲/۲۹ تا زمان پرداخت و اجرای حکم۳-پرداخت هزینه ها و خسارات دادرسی و حق الوکاله وکیل.

گردشکار:

شرکت خواهان در تاریخ ۱۴۰۱/۰۱/۳۱ با وکالت آقایان رضا مرتضائی و محمود باقری با تقدیم درخواستی اعلام نمود:

شرکت تسهیلات مالی و اعتباری سازمان صنایع ملی ایران که سهام عمده آن متعلق به سازمان منحله صنایع ملی ایران بوده، در سال ۱۳۶۷/۲/۳ تأسیس گردیده، در تاریخ ۱۳۶۷/۱۲/۶ ابتدا به شرکت سرمایه گذاری سازمان صنایع ملی ایران و سپس در تاریخ ۱۳۸۷/۱۲/۲۰ به شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه صنعت تغییر نام می دهد. مجوز انحلال سازمان صنایع ملی ایران با مصوبه مورخ ۱۳۸۲/۲/۸ هیأت وزیران صادر و مقرر می شود با رعایت قوانین و مقررات، تشریفات انحلال، تصفیه و ختم تصفیه آن توسط وزارت صنایع و معادن وقت اقدام گردد و برابر مصوبه مورخ ۱۳۸۸/۳/۴ هیأت وزیران، تسویه سازمان صنایع ملی ایران بر اساس ضوابط مربوط ختم می گردد. پس از واگذاری شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه صنعت به بخش خصوصی، حسب درخواست و

Scanned with CamScanner

بسمه تعالی

« فلاتتبعوا الهوی ان تعدلوا »

هیأت داوری
موضوع ماده 30
قانون اجرای سیاستهای کلی
اصل 44 قانون اساسی

دادنامه

کلاسه : ۵/۲/۱۴۰۳/۴۴
شماره دادنامه: ۲۰
تاریخ تنظیم : ۱۴۰۴/۹/۲

دستور سازمان صنایع ملی ایران به شرکت شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه صنعت، مبالغی را در وجه شرکت های تحت مالکیت سازمان صنایع ملی ایران و همچنین شرکت های غیر مالکیتی با هدف حمایت از تولید و اشتغال پرداخت و پس از مدتی طلب خود را دریافت و یا تعیین تکلیف می نموده. یکی از این اقدامات، تعیین تکلیف حساب های بستانکاری، بدهکاری و سهامداری شرکت های فراگیر بافت بلوچ، نساجی قائم شهر، شرکت گروه صنعتی وین، شرکت لینتر پاک و شرکت بهساز مشارکت های ملت بوده. مانده بدهی شرکت فراگیر بافت بلوچ طبق صورتجلسه شماره ۵۲/۹۰ مورخ ۱۳۸۸/۵/۳۱به مبلغ ۱۲/۰۴۸/۹۵۱/۰۶۸ریال و برابر صورتجلسه مورخ ۱۳۸۸/۳/۱۸ به مبلغ ۹۱/۸۹۶/۶۹۴/۳۷۳ریال که طی نامه به شماره ۵۱/۹۰۴۰۴به سازمان صنایع ملی ایران منتقل گردیده و همچنین با احتساب مبلغ ۹۹۱/۹۸۸/۰۰۰ریال بابت حساب های فی مابین و در نهایت مجموعاً مبلغ ۱۰۴/۹۳۷/۶۳۳/۴۴۱ریال به سازمان صنایع ملی ایران منتقل گردیده. مانده بدهی شرکت نساجی قائم شهر طبق صورتجلسه شماره ۵۲/۸۹ مورخ ۱۳۸۸/۰۵/۳۱ مبلغ ۳/۲۵۶/۰۰۰/۰۰۰ریال و طبق صورتجلسه مورخ ۱۳۸۸/۳/۲۵ مبلغ ۷۶/۹۱۵/۸۰۸/۱۶۳ریال بوده که مجموعاً مبلغ ۸۰/۱۷۱/۸۰۸/۱۶۳ریال طی نامه به شماره ۵۱/۹۰۴۲۰به سازمان صنایع ملی ایران منتقل گردیده.تتمه بدهی های بهساز مشارکت های بانک ملت مبلغ ۱۰/۵۲۷/۲۱۰/۰۲۲ریال بوده که به سازمان صنایع ملی ایران منتقل گردیده. در مجموع کل مبالغ ذکر شده، مبلغ ۱۹۵/۶۳۶/۶۵۱/۶۲۶ریال طبق بند ۱ دومین مصوبات هیأت تصفیه سازمان، به سازمان صنایع ملی ایران منتقل شده و پس از انحلال و تصفیه سازمان مذکور به سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران منتقل می گردد. به موجب دومین مصوبه هیأت تصفیه سازمان صنایع ملی ایران و در جهت تسریع ختم تصفیه سازمان مذکور و به منظور تصفیه بخشی از مطالبات شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه صنعت، مقرر شده، مبلغ ۱۲۴/۹۵۷/۶۵۶/۵۸۹ریال از شرکت های تحت مالکیت سازمان صنایع ملی ایران به شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه صنعت منتقل شود و سپس مبلغ مذکور از مبلغ ۱۹۵/۶۳۶/۶۵۱/۶۲۶ کسر و باقیمانده به مبلغ ۷۰/۶۷۸/۹۹۵/۰۳۷ریال بعنوان طلب شرکت مذکور در صورت مالی این شرکت ثبت گردیده. مبلغ ۶۰/۱۵۱/۷۸۵/۰۱۵ریال طلب شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه صنعت از سازمان صنایع ملی ایران می باشد که در سال منتهی به ۱۳۸۸/۱۲/۲۹ به سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران منتقل شده. در صورت های مالی، بدهی سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران به شرکت

Scanned with CamScanner

خواهان به میزان مجموعاً ۷۰/۶۷۸/۹۹۵/۰۳۷ریال تایید گردیده. مطابق صورت های مالی، مبلغ ۷۰/۶۷۸/۹۹۵/۰۳۷ریال از سال ۱۳۸۸ بعنوان طلب قطعی شرکت خواهان از خوانده ردیف دوم(سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران) تعیین و اعلام گردیده و خواندگان تاکنون از بازپرداخت آن به شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه صنعت خودداری نموده اند. صدور حکم به الزام خوانده ردیف دوم بعنوان قائم مقام سازمان صنایع ملی ایران به پرداخت مبالغ مورد خواسته به انضمام خسارت تأخیر تأدیه از ابتدای ایجاد بدهی در سال مالی منتهی به ۱۳۸۸/۱۲/۲۹ و ایجاد تکلیف به پرداخت بدهی و حق الوکاله وکیل را تقاضا نموده.

اولین جلسه داوری در تاریخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۴ با حضور طرفین دعوی تشکیل گردید،ابتدا آقای مرتضائی احد از وکلای خواهان اعلام کرد: ۱۰۰درصد سهام شرکت خواهان متعلق به سازمان صنایع ملی ایران بوده، در سال ۱۳۹۲ شرکت ارزیابی گردیده و بفروش رسیده. خریدار کنسرسیوم بوده که به تعهدات خود عمل نکرده. مجدداً در سال ۱۳۹۷ سازمان خصوصی سازی سهام شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه صنعت را بصورت وکالتی به شرکت بصیر واگذار کرده. مبنای واگذاری صورت های مالی سال ۱۳۹۲ می باشد. سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران(خوانده ردیف دوم) به میزان ۹ میلیارد تومان سود سهام طلب داشته و تهاتر می شود. در سال ۱۴۰۰ سازمان گسترش دعوی در داوری مطرح می نماید و این تهاتر مورد قبول واقع نشده و هیأت داوری رأی داده به محکومیت شرکت خواهان و پرداخت خسارت. عدم قبول تهاتر نافی حق خواهان نیست. هیأت داوری صلاحیت رسیدگی دارد چون مطالبات خواهان مبنای واگذاری است. منشأ رأی داوری صورتهای مالی سال ۱۳۹۱ بوده که قبل از واگذاری (واگذاری در سال ۱۳۹۳ انجام شده) می باشد. آقای باقرزاده نماینده حقوقی سازمان خصوصی سازی پاسخ داد: گزارش ارزیابی شرکت خواهان در سال ۱۳۹۱ انجام شده و از طریق سازمان بورس اوراق و بهادار به شرکت آرمان واگذار نموده. بعداً سازمان خصوصی سازی سهام شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه صنعت را بصورت وکالتی به شرکت بصیر واگذار کرده. دعوی خواهان در صلاحیت هیأت داوری نیست. خواهان یک طلبی از سازمان گسترش داشته و این طلب مربوط به قبل از واگذاری است اعتراف دارد مطالبات اش مربوط به قبل از واگذاری است. باید به مراجع صالحه مراجعه نماید. شرکت خواهان از سازمان خصوصی سازی خواسته ای ندارد، مطالبات خود را از سازمان گسترش تقاضا نموده. آقای نجفی نماینده سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران هم پاسخ داد: صورتجلسات مورد ادعای خواهان ۳ فقره

مربوط به بعد از اعلام تسویه سازمان صنایع ملی ایران می باشد. سازمان صنایع ملی ایران وجود نداشته تا صورتجلسات را امضاء نماید. صورتجلسات مورد ادعای خواهان مورد قبول سازمان گسترش نمی باشد. سایر حسابهای دریافتنی را منشا طلب خود اعلام نموده که وجود نداشته است. بر اساس گزارش ارزیابی سهام، سازمان گسترش نه تنها بدهی نداشته بلکه طلب داشته، بنابراین هیأت داوری صلاحیت رسیدگی ندارد.

شرکت خواهان در تاریخ ۱۴۰۴/۵/۱۳ با وکالت آقای رضا مرتضائی طی لایحه تکمیلی اعلام کرد: شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه صنعت در سال ۱۳۹۷ توسط سازمان خصوصی سازی بر مبنای قیمت گذاری و فروش سهام بر اساس صورتهای مالی منتهی به ۱۳۹۱/۱۲/۳۰، طی قرارداد واگذاری به شرکت گروه توسعه صنایع و معادن بصیر واگذار گردیده. صورتهای مالی منتهی به ۱۳۹۱/۱۲/۳۰ توسط سازمان حسابرسی کشور تهیه و تأیید گردیده و متعاقباً نیز به تصویب مجمع عمومی عادی سالیانه شرکت خواهان رسیده است و سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران نیز بعنوان احدی از سهامداران حاضر در مجمع عمومی عادی سالیانه، صورتجلسه مجمع مربوط را با امضاء تأیید و صورتهای مالی را نیز امضاء و ابرام نموده. طلب شرکت خواهان از سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران به میزان ۷۰/۶۷۸/۹۹۵/۰۳۷ریال با بخشی از طلب سازمان گسترش از شرکت خواهان، بابت تقسیم سود عملکرد سالهای ۱۳۹۰و۱۳۹۱ به میزان ۸۹/۹۹۴/۲۱۹/۸۸۳ریال تهاتر گردیده. سازمان گسترش برخلاف صورتهای مالی حسابرسی شده که مبنای واگذاری بوده، در سال ۱۳۹۸ اقدام به طرح دادخواستی با خواسته مطالبه سود عملکرد سالهای ۱۳۹۰و۱۳۹۱ در هیأت داوری به میزان ۸۹/۹۹۴/۲۱۹/۸۸۳ریال به همراه خسارت تأخیر تأدیه از شرکت خواهان کرده و طلبی که یک بار در سال ۱۳۹۱ تهاتر و دریافت کرده بود را مجدداً مطالبه نموده. هیأت داوری طی رأی شماره ۱۲ مورخ ۱۳۹۹/۰۴/۳۱ شرکت توسعه صنایع و معادن بصیر و شرکت خواهان را محکوم به پرداخت مبلغ مذکور و همچنین خسارت تأخیر تأدیه نموده و رأی یاد شده در شعبه ۵۵ دادگاه عمومی حقوقی تهران قطعیت یافته. مطابق نظریه کارشناسی که در مرحله رسیدگی به اعتراض خواهان در شعبه ۵۵ حقوقی تهران واصل شده، مجدداً موضوع تهاتر طلب سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران از جهت سود سهام سالهای ۱۳۹۰و۱۳۹۱ با مطالبات شرکت خواهان از جهت پرداختهای علی الحساب به شرکت های فراگیر بافت بلوچ و نساجی قائم شهر و تتمه حساب شرکت بهساز

مشارکت بانک ملت مورد تصریح قرار گرفته. با عنایت به صورت های مالی مورد تأیید سازمان بازرسی کل کشور و با توجه به رأی شماره ۱۲ مورخ ۱۳۹۹/۰۴/۳۱ تهاتر مندرج در صورتهای مالی منتهی به ۱۳۹۱/۱۲/۳۰ کان لم یکن گردیده و استحقاق شرکت خواهان از جهت مطالبه مبلغ ۷۰/۶۷۸/۹۹۵/۰۳۷ریال از سال ۱۳۸۸ بعنوان طلب قطعی بانضمام خسارت تأخیر تأدیه محرز می باشد.ادعای سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران مبنی بر عدم اعتبار صورتجلسات موضوع تهاتر با توجه به ناکامی سازمان گسترش در ابطال صورت جلسات مورد استناد در دادگاه، فاقد وجاهت قانونی بوده و از اعتبار قانونی برخوردار می باشد. صدرو حکم به الزام خواندگان به پرداخت مبلغ مورد خواسته به انضمام خسارت تأخیر تأدیه را تقاضا نموده.

جلسه بعدی داوری در تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۰۸ با حضور طرفین دعوی تشکیل گردید، ابتدا آقای باقری احد از وکلای خواهان اعلام کرد: در صورتهای مالی سال ۱۳۹۱ تهاتری با سازمان گسترش اتفاق افتاده (تهاتر سود سالهای ۱۳۹۰و۱۳۹۱ با مطالبات شرکت خواهان). مبنای قرارداد برای احراز صلاحیت بند ۳ ماده ۱۲ قرارداد واگذاری می باشد. احراز صلاحیت بر مبنای قرارداد نبوده. خریدار به نسبت سهام خریداری شده جانشین تعهدات سازمان گسترش گردیده. چنانچه صورت های مالی مورد قبول باشد باید در کلیت هم مورد قبول باشد. آزادسازی تضامین منوط به تسویه حساب با سازمان مادر تخصصی شده. اعتبار امر مختومه نسبت به اصل نیامده. هیأت داوری هم صلاحیت دارد و هم امر مستقل است. تهاتر را هیأت داوری قبول نکرد و با تجزیه صورت مالی، طلب سازمان گسترش جدا شده. هیأت داوری قبلاً به دعوایی رسیدگی کرده که مبنای آن صورت های مالی بوده. آقای باقرزاده نماینده حقوقی سازمان خصوصی سازی پاسخ داد: هیأت داوری در خصوص اختلافات ناشی از واگذاری ها صالح به رسیدگی است در موضوع، خواهان طرف قرارداد نبوده و خریدار نمی باشد. هیأت داوری صالح به رسیدگی به دعوی نمی باشد. آقای نجفی نماینده حقوقی سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران اظهار نمود: شرکت مورد واگذاری نمی تواند بعنوان خواهان دعوی اقامه نماید. شرکت گروه توسعه صنایع و معادن بصیر باید و می تواند دعوی مطرح نماید. دعوی شرکت بصیر رد گردیده چون در این موضوع دعوی سازمان گسترش پذیرفته شده و مطالبات ایدرو(سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران) به مبلغ ۲۷ میلیارد تومان مور تأیید قرار گرفته و در مرحله اجراست. مبلغ ۱۸میلیارد تومان مطالبات از شرکت خواهان داریم که دادخواست جدید ارائه خواهد شد. سازمان گسترش نه تنها بدهکار نیست بلکه از شرکت خواهان طلبکار است. آقای مرتضائی احد از وکلای شرکت خواهان بیان کرد: در سال ۱۳۹۲ سازمان گسترش گزارش ارزیابی سهام

را دریافت کرده و در سال ۱۳۹۷ بدلیل عدم ایفای تعهدات، سازمان خصوصی سازی شرکت خواهان را بوکالت بر مبنای صورتهای مالی سال ۱۳۹۱ به شرکت گروه توسعه صنایع و معادن بصیر واگذار نموده. سازمان مادر تخصصی بر اساس صورت های مالی سال ۱۳۹۲ ادعای طلب از شرکت خواهان دارد. آقای نوروزیان نماینده حقوقی سازمان خصوصی سازی اظهار کرد: دلیلی برای رسیدگی به موضوع بدلیل عدم صلاحیت هیأت داوری وجود ندارد. آقای حسنی مدیرکل حقوقی سازمان خصوصی سازی پاسخ داد: تهاتر نشده و در صورت مالی بدهکار و طلبکار مشخص گردیده.

جلسه هیأت داوری در وقت فوق العاده تشکیل و پس از بررسی مجدد محتویات پرونده و دلایل و مدارک موجود، ختم رسیدگی را اعلام وضمن شور با استعانت از خداوند متعال بشرح زیر اقدام به صدور رأی می نماید.

«رای هیات داوری»

در مورد دعوی شرکت سرمایه گذاری گسترش و توسعه به طرفیت سازمان خصوصی سازی و سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران به خواسته، الزام خواندگان به پرداخت مبلغ ۶۰/۱۵۱/۷۸۵/۰۱۵ریال ناشی از بدهی سنواتی سال ۱۳۸۸ و مبلغ ۱۰/۵۲۷/۲۱۰/۰۲۲ریال ناشی از بدهی سنواتی سال ۱۳۸۹ و خسارت تأخیر تأدیه از تاریخ ۱۳۸۸/۱۲/۲۹ نسبت به مبلغ اول و از تاریخ ۱۳۸۹/۱۲/۲۹ نسبت به مبلغ دوم تا زمان پرداخت و اجرای حکم و پرداخت هزینه ها و خسارات دادرسی و حق الوکاله وکیل: با توجه به اینکه خواسته خواهان و مطالبه طلب های مذکور مربوط به سال های ۱۳۸۸و۱۳۸۹ از سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران (شرکت مادر تخصصی) می باشد که هیچکدام از داین و مدیون از طرف های قرارداد واگذاری شماره ۳۰۵۲۶مورخ ۱۳۹۷/۱۱/۱۲ نمی باشند و طلب مربوط به قبل از واگذاری است در نتیجه ارتباط به واگذاری سهام شرکت خواهان در سال ۱۳۹۷ ندارد، بعلاوه دعوی با بند ۳ ماده ۱۲ قرارداد واگذاری یاد شده نیز مطابقت ندارد زیرا بموجب بند مذکور که مقرر داشته ((خریدار به نسبت سهام خریداری شده جانشین شرکت می شود در مورد تعهدات و تضامین صادر شده توسط شرکت مادر تخصصی و سایر اشخاص دولتی بابت بدهی های شرکت مورد واگذاری...)) امّا بند ۳ ماده مذکور شامل طلب شرکت (موضوع واگذاری) از ثالث نمی شود بعبارتی خریدار جانشین شرکت مادر تخصصی نشده، بنابراین دعوی از این جهت نیز ارتباطی به واگذاری ندارد و از این لحاظ ایراد خواندگان وارد می باشد، در مورد اشاره و استناد وکیل خواهان به پرونده کلاسه ۲۵/۹۸/د/هـ که منجر به دادنامه شماره ۱۲ مورخ ۱۳۹۹/۴/۳۱

بسمه تعالی

« فلاتتبعوا الهوی ان تعدلوا »

م/د/۱۴۰۳/۴۴

هیأت داوری
موضوع ماده 30
قانون اجرای سیاستهای کلی
اصل 44 قانون اساسی

دادنامه

کلاسه :
شماره دادنامه: ۲۰
تاریخ تنظیم : ۱۴۰۴/۹/۲

این هیأت داوری گردیده و سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران به طرفیت سازمان خصوصی سازی و شرکت گسترش و توسعه صنعت و شرکت گروه توسعه صنایع بصیر به خواسته الزام خواندگان ردیف های دوم و سوم به پرداخت سود سهام خواهان در سال های ۱۳۹۰و۱۳۹۱ طرح دعوی کرده و نهایتاً بلحاظ تأیید سازمان خصوصی سازی مبنی بر اینکه سود سهام در صورت های مالی لحاظ گردیده و خواندگان ردیف های دوم و سوم در مقابل خواهان تعهد و مسئولیت دارند و با التفات به صورت های مالی منتهی به ۱۳ اسفند ۱۳۹۱و۱۳۹۲ به شرح صفحه ۵۹ پرونده مربوط (صفحه ۲۱ گزارش حسابرسی) بند ۱-۱۲ و بند های ۱۲-۱-۱ و۳-۱-۱۲ و سایر شواهد و قرائن موجود در پرونده بدهی مذکور مشمول بند ۳ ماده ۱۲ قرارداد واگذاری شماره ۳۰۵۲۶ مورخ ۱۳۹۷/۱۱/۱۲ شناخته شده و نهایتاً در خصوص سود سهام مذکور دعوی وی وارد تشخیص داده شدکه این مطلب مشابهتی یا ارتباطی با دعوی فعلی خواهان در این پرونده ندارد و با توجه به مراتب یاد شده در بالا، دعوی قابل استماع نمی باشد و قرار عدم استماع دعوی صادر و اعلام می شود. رای صادر شده حضوری و ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ قابل اعتراض در دادگاه عمومی حقوقی تهران خواهد بود.

سیدرحمت اله اکرمی **بهمن عبدالهی** **هوشنگ نادریان**

عبداله صفایی نسب **محمد بهادری** **عبدالعلی میرکوهی**

Scanned with CamScanner